

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2006 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący	sędzia WSA Małgorzata Miron (spr.)
Sędziowie	sędzia WSA Łukasz Krzycki asesor WSA Tomasz Wykowski
Protokolant	Michał Majcher

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 grudnia 2006 r.
sprawy ze skargi Julianny Kraszewskiej, Zbigniewa Osowskiego i Michała Żydyka
na postanowienie Ministra Środowiska
z dnia 6 czerwca 2006 r. nr DOOS-0a-pem-1/10/06/Ma
w przedmiocie uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację
przedsięwzięcia

1. uchyla zaskarżone postanowienie i utrzymane nim w mocy postanowienie organu pierwszej instancji;
2. orzeka, że zaskarżone postanowienie nie podlega wykonaniu do czasu uprawomocnienia się niniejszego wyroku;
3. zasądza od Ministra Środowiska na rzecz Julianny Kraszewskiej, Zbigniewa Osowskiego i Michała Żydyka kwotę 250,- (dwieście pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Za zgodność z oryginałem
Na oryginalne właściwe podpisy

Referent

Marcin Lesner
Marcin Lesner

UZASADNIENIE

Wojewoda Pomorski postanowieniem z dnia 7 grudnia 2005 r. postanowił dokonać uzgodnienia w zakresie oddziaływania na środowisko, na etapie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn.: budowa stacji bazowej telefonii komórkowej PLUS GSM BT 4 3339 ŻELKOWO zlokalizowanej na działce nr 196 w m. Żelkowo, Gm. Główny, pod warunkiem zamieszczenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zobowiązania inwestora do:

- zastosowania technologii zabezpieczających przed wystąpieniem w miejscach przebywania ludności w otoczeniu stacji promieniowania o poziomach wyższych od dopuszczalnego,
- udokumentowania dotrzymania w miejscach dostępnych dla ludności standardów jakości środowiska, bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania instalacji zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ podniósł, że Wójt Gminy Główny wystąpił z wnioskiem o uzgodnienie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia. Do wniosku załączone zostały: wniosek inwestora, raport oddziaływania na środowisko oraz aneks do raportu. Na podstawie tych materiałów Wojewoda stwierdził, że zasięg obszaru o przekroczonym poziomie dopuszczalnym gęstości mocy wystąpi dla anten sektorowych - w maksymalnej odległości do 35,6 m od anten i na wysokości od 47,1 m do 51,5 m n.p.t. oraz dla anten parabolicznych - w maksymalnym zasięgu 44,8 m od anteny VHL P4-220 i na wysokości powyżej 41,0 m n.p.t.

Ponadto organ podniósł, iż planowana inwestycja nie będzie zlokalizowana w otulinie Słowińskiego Parku Narodowego, którego obszar wyznaczony został jako obszar specjalnej ochrony ptaków. Odległość od granicy otuliny wynosi ponad 6 km a w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania przedsięwzięcia na ten obszar. Nadto w otoczeniu stacji znajdują się tereny rolnicze, w dalszej odległości znajdują się niskie zabudowania mieszkalne i gospodarcze. Wobec tego organ uznał, że wyznaczony zasięg obszaru występowania pól elektromagnetycznych o wartościach wyższych od dopuszczalnych występować będzie w miejscach niedostępnych dla ludności, a tym samym eksploatacja instalacji nie będzie powodować przekroczenia standardów jakości środowiska.

Na powyższe postanowienie organu I instancji zażalenie wnieśli Michał Żydyk, Julianna Kraszewska i Zbigniew Osowski.

W zażaleniu podnieśli, że są właścicielami działek nr 197, 198 i 195 sąsiadującymi z działką nr 196. Domostwa ich znajdują się zbyt blisko planowanej stacji i w linii prostej jest to około 200 m. Gospodarstw takich jest osiem, a sześć położonych jest w odległości 250 m, w tym też jest szkoła podstawowa. Na działce nr 198 jest gospodarstwo agroturystyczne, które prowadzi działalność od 7 lat. Inwestycja leży na granicy działki nr 195 (gleby V), co do której w przyszłości skarżący planują złożyć wniosek o przekwalifikowanie na cele budownictwa mieszkaniowego. Działki po przeciwnej stronie drogi, mają powierzchnię od 0,30 do 1,5 ha, o niskiej przydatności rolniczej, które też zostaną przeznaczone pod zabudowę. Ponadto wieś Żelkowo graniczy z otuliną Słowińskiego Parku Narodowego i odległość od tej otuliny wynosi 3 km a nie jak wskazał organ 6 km. W miejscu planowanej inwestycji krzyżują się szlaki przelotów ptaków z terenu Słowińskiego Parku Narodowego na żer na okoliczne pola.

Minister Środowiska, po rozpoznaniu zażalenia, postanowieniem z dnia 6 czerwca 2006r. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie organu I instancji.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ odwoławczy podniósł, że planowana inwestycja polegać ma na zainstalowaniu systemu anten sektorowych i anten radiolinii na wieży antenowej o wysokości 50,5 m.

Zgodnie z zapisem §2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30.10.2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz.U. nr 192, poz. 1883) parametrami fizycznymi określonymi dla miejsc dostępnych dla ludności dla anten emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwości z zakresu od 300MHz do 300 GHz są:

- gęstość mocy, której wartość dopuszczalna wynosi 0,1 W/m²
- wartość składowej elektrycznej pola której wartość dopuszczalna wynosi 7V/m.

Natężenie składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego silnie maleje wraz ze wzrostem odległości od anteny i nie stanowi żadnego zagrożenia dla środowiska. Natomiast ochrona środowiska przed natężeniem pól elektromagnetycznych jest możliwa do osiągnięcia na drodze odpowiedniej separacji przestrzennej miejsc przebywania człowieka i obszarów o zbyt intensywnym poziomie wypromieniowanych pól. W przypadku stacji bazowych, separacja sprowadza się

głównie do takiego usytuowania anten nadawczych stacji aby dla danych parametrów nadawania pola docierające do miejsc przebywania człowieka były w pełni bezpieczne.

W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30.10.2003 r. ustalone zostały standardy jakości środowiska dla pól elektromagnetycznych o częstotliwościach wykorzystywanych przez instalacje radiokomunikacyjne (w tym stacje bazowe telefonii komórkowej), radionawigacyjne i radiolokacyjne, w miejscach dostępnych dla ludności. Standardy jakości środowiska-dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych jakie mogą występować w środowisku w miejscach dostępnych dla ludności zostały ustalone w porozumieniu z Ministrem Zdrowia przy założeniu że ciągłe przebywanie osób w dowolnym wieku i stanie zdrowia - w polach o poziomach niższych - nie może pociągać za sobą negatywnych skutków dla zdrowia tych osób. Wartości te są znacznie niższe od wartości określonych przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Ochrony przed Promieniowaniami Niejonizującymi (ICNIRP).

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że polskie przepisy zapewniają jeszcze większy margines bezpieczeństwa niż zalecenia ICNIRP, uznane przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) za wystarczające. Tak więc przebywanie osób (ludności) w polach elektromagnetycznych o poziomach niższych od dopuszczalnych nie pociąga za sobą negatywnych skutków dla zdrowia tych osób. Ponadto, zgodnie z art. 122a cyt. ustawy - Prawo ochrony środowiska, istnieje obowiązek wykonywania pomiarów pól elektromagnetycznych bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania instalacji jak i każdorazowo w przypadku zmiany jej warunków pracy co stanowi dodatkową gwarancję uniknięcia ewentualnych przekroczeń norm w miejscach dostępnych dla ludności.

Z załączonego przez inwestora Raportu wynika, że emisja pól elektromagnetycznych, będąca efektem eksploatacji stacji bazowej nie przekroczy w środowisku dopuszczalnych norm, ustalonych mocą rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów, w wysokości $0,1 \text{ W/m}^2$. Ewentualne przełoty ptaków przez wiązki pól elektromagnetycznych emitowane na wysokości powyżej 41 m będą miały charakter incydentalny i krótkotrwały, co nie będzie wywierało ujemnego wpływu na ich organizmy. Rozważana stacja spełni wymogi przepisów o ochronie środowiska, a zatem nie

będzie źródłem ponadnormatywnych oddziaływań na środowisko i stąd nie będzie stanowić zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi. Rzeczywiste promieniowanie obiektu nie przekroczy wartości wyliczonych teoretycznie w raporcie gdyż do obliczeń przyjmowane są najbardziej niekorzystne dane. W rozpatrywanym przypadku nie wystąpi naruszenie interesów osób trzecich i konieczność ustanawiania obszaru ograniczonego użytkowania w otoczeniu planowanej stacji.

Na powyższe postanowienie skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wnieśli Michał Zydyk, Zbigniew Osowski i Julianna Kraszewska wnosząc o uchylenie postanowień organów obu instancji.

W skardze wskazali na wadliwość zaskarżonego postanowienia oraz utrzymanego nim w mocy postanowienia organu i instancji, która wynika z przedstawionego w zażaleniu przez skarżących materiału dowodowego, uchybień formalnych samych postanowień w tym ich uzasadnień, licznych uchybień raportu oddziaływania na środowisko projektowanej stacji bazowej na działce nr 196 oraz z niezgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i błędnym zaszeregowaniu planowanej stacji do inwestycji celu publicznego. Wskazując na błędy w raporcie o oddziaływaniu na środowisko a przyjętym jako podstawę wydania postanowienia skarżący podnieśli, że:

- w obliczeniach rozkładu pola elektromagnetycznego nie uwzględniono istniejącego tła pochodzącego od pobliskich źródeł technicznych promieniowania e-m. A ponadto nie jest wyszczególniony poziom tła naturalnego oraz brak jest odniesienia obliczonych poziomów do wartości tego tła. Nie przedstawiono żadnych wartości pola e-m od projektowanej stacji w terenie dostępnym dla ludności. Autor nie uwzględnił listków bocznych anteny oraz możliwych interferencji fal e-m w terenie dostępnym dla ludzi. Na skutek tych interferencji i superpozycji w terenie dostępnym dla ludzi mogą wystąpić poziomy pól e-m przewyższające graniczną wartość dopuszczalną $0,1 \text{ W/m}^2$;
- w raporcie nie ma żadnego opisu elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania. Nie ma żadnej analizy oddziaływania na istniejącą biocenozę;
- brak jest opisu innych wariantów przedsięwzięcia i porównania alternatywnych rozwiązań w tym wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Autor przyjął wariant przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko jako najkorzystniejszy dla tego środowiska;

- nie wykazał oddziaływania przedsięwzięcia na takie elementy jak fauna, flora, woda, powietrze oraz wzajemne oddziaływanie między tymi elementami;
- brak jest analizy wpływu obiektu na krajobraz. Maszt jest elementem drastycznie odbiegającym od istniejącego krajobrazu wiejskiego i wniesie do tego krajobrazu dysharmonię;
- w raporcie brak jest opisu potencjalnie znaczących oddziaływań na środowisko obejmujących bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe oraz stałe i chwilowe oddziaływanie na środowisko wynikające z istnienia przedsięwzięcia;
- brak jest propozycji monitoringu oddziaływania stacji. Zalecana kontrola poziomu promieniowania nie jest monitoringiem oddziaływania;
- błędnie została przeprowadzona analiza konfliktów społecznych. Założeniem procedury oceny oddziaływania na środowisko jest udział społeczeństwa w postępowaniu. W trosce o niedopuszczenie konfliktów inwestor powinien wcześniej rozpocząć rozmowy z mieszkańcami, przedstawiając im swoje argumenty, w tym przedmiotowy raport.

Dodatkowo podnieśli, że organ odwoławczy nie uwzględnił całego materiału dowodowego albowiem nie odniósł się do przedłożonej przez skarżących opinii dotyczących oddziaływań biologicznych promieniowań elektromagnetycznych na ludzi opracowanej przez niezależnego biegłego.

W odpowiedzi na skargę Minister Środowiska wniósł o jej oddalenie podtrzymując argumenty zawarte w zaskarżonym postanowieniu.

Ponadto dodał, iż obecnie nie obowiązują już przepisy, które nakładały obowiązek sporządzania ocen oddziaływania na środowisko przez powołanych biegłych. Obecnie obowiązujące przepisy nie wymagają aby autor raportu posiadał uprawnienia biegłego, osoby go sporządzające muszą jedynie wykazać się szeroką wiedzą specjalistyczną i praktyczną w zakresie opracowywanego tematu.

Nadto z materiałów nie wynikało, zdaniem organu, aby w zasięgu oddziaływania anten omawianej stacji bazowej działały inne anteny, których wpływ należałoby uwzględnić w przeprowadzonych obliczeniach. W oparciu o obecną wiedzę można stwierdzić, że wzajemny wpływ na zasięg oddziaływania poszczególnych anten będzie niewielki. Gwarantuje to ich zawieszenie na różnych wysokościach oraz fakt, że nadają na innych częstotliwościach. Obowiązek wykonywania pomiarów pól elektromagnetycznych bezpośrednio po rozpoczęciu

użytkowania instalacji jak i każdorazowo w przypadku zmiany jej warunków pracy stanowi dodatkową gwarancję uniknięcia ewentualnych przekroczeń norm w miejscach dostępnych dla ludności.

Powołując się na liczne przepisy zarówno prawa krajowego jak i unijnego Minister Środowiska stwierdził, że zaskarżone postanowienie jak i postanowienie Wojewody Pomorskiego nie naruszają prawa.

Dopuszczone do udziału w sprawie w charakterze strony Stowarzyszenie Przeciwdziałaniu Elektroskażeniom przyłączyło się do stanowiska skarżących.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył co następuje:

Uprawnienia wojewódzkich sądów administracyjnych, określone przepisami m. in. art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269) oraz art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 153, poz. 1270 ze zm., zwanej dalej także P.p.s.a.) sprowadzają się do kontroli działalności organów administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, tj. kontroli zgodności zaskarżonego aktu z przepisami postępowania administracyjnego, a także prawidłowości zastosowania i wykładni norm prawa materialnego.

Sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 ustawy P.p.s.a.).

Mając na względzie powyższe unormowanie Sąd uznał, że skarga jest zasadna i prowadzi do uchylenia zaskarżonego postanowienia, jak i utrzymanego nim w mocy postanowienia organu I instancji choć nie wszystkie podniesione w niej zarzuty są słuszne.

Zgodnie z wyrażoną w art. 7 kpa zasadą prawdy obiektywnej organ administracji ma obowiązek podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Dodatkowo art. 77 kpa wskazuje, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Trafny jest zarzut skarżących, że wydając zaskarżone postanowienie organ nie wyjaśnił należycie okoliczności sprawy.

Stosownie do treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (DZ. U. Nr 62, poz. 627 ze zm.), wydanie decyzji w sprawie planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie jego oddziaływania. Takie postępowanie wymaga m. in. sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 52 w/w ustawy (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydawania decyzji) wskazuje, jakie elementy powinien zawierać raport oddziaływania na środowisko. I tak m.in. w pkt 3 ust. 1 wskazuje się na konieczność zawarcia w Raporcie opisu analizowanych wariantów, w tym wariantu:

- a) polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia,
 - b) najkorzystniejszego dla środowiska,
- wraz z uzasadnieniem ich wyboru.

Dodatkowo wskazuje się w pkt. 5 ustawy jw. na konieczność uzasadnienia wybranego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, w szczególności na:

- a) ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę i powietrze,
- b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, klimat i krajobraz,
- c) dobra materialne,
- d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
- e) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a)-d),

Raport powinien także zawierać (pkt. 6) opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:

- a) istnienia przedsięwzięcia,
- b) wykorzystywania zasobów środowiska,
- c) emisji,

oraz opis metod prognozowania, zastosowanych przez wnioskodawcę.

Ustawodawca nałożył także obowiązek zawarcia w Raporcie analizy możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem, (pkt.11)

- 9 -

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, że Raport stanowiący podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie nie zawiera tych elementów. Analiza pkt. 3 tego przepisu wskazują, że w Raporcie powinny znaleźć się rozważania nie tylko co do tego jakie będą skutki podejmowania i niepodjęcia przedsięwzięcia, ale i - w przypadku podejmowania go - opis wariantów i uzasadnienie wyboru wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Tymczasem Raport stanowiący załącznik do wniosku nie zawiera pełnej oceny wariantów. Autor odnosi się w nim wprawdzie do kwestii skutków niepodjęcia przedsięwzięcia, brak jest jednak wskazania innych wariantów realizacji tego przedsięwzięcia i ewentualnych ich skutków oddziaływania na środowisko. Co więcej - z treści Raportu jak i dołączonej do niej mapy przewidywanego zasięgu obszaru o przekroczonym dopuszczalnym poziomie elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego (rys. 3) wynika, że pomiary promieniowania dokonywane były w odniesieniu do konkretnego miejsca usytuowania planowanej inwestycji - na granicy z działkami nr 195 i 191. Ani z Raportu ani tym bardziej z uzasadnienia rozstrzygnięcia nie wynika aby rozważano możliwość usytuowania przedsięwzięcia w innym punkcie tej samej nieruchomości i czy miałyby to wpływ na treść wniosków Raportu. Trafne są zarzuty skarżących co do tego, że Raport oddziaływania na środowisko nie uwzględnia istniejącego tu pochodzącego z pobliskich źródeł technicznym analogicznym promieniowaniem. Wprawdzie w odpowiedzi na skargę organ wskazał, że Raport nie zawiera takich elementów gdyż nie stwierdzono kumulowania się pól elektromagnetycznych jednakże okoliczność ta nie może konwalidować naruszenia prawa. Należy bowiem wziąć pod uwagę, że z wyjaśnień skarżącego do protokołu rozprawy wynika, że w pobliżu ok. 4-9 km znajdują się stacje bazowe innych operatorów sieci. Organ winien zatem ustalić te okoliczności i odnieść się do tego czy ma to wpływ na oddziaływanie emitowanego przez planowaną inwestycję promieniowania na środowisko. Konieczność ustalenia takich okoliczności wynika również z pkt. 6 art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie środowiska, gdzie mówi się o konieczności przedstawienia opisu przewidywanych również skumulowanych oddziaływań na środowisko.

Trafnie też podnieśli skarżący, że Raport nie zawiera analizy możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem.

Reasumując - trafne są zarzuty skarżących w wyżej wymienionym zakresie co do wadliwości Raportu, w oparciu, o który organ wydał zaskarżone rozstrzygnięcie.

Dodatkowo należy podkreślić, że zgodnie z obowiązującą zasadą dwuinstancyjności wyrażoną w art. 15 i 138 kpa organ administracji - w przypadku wniesienia środka odwoławczego ma obowiązek ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy. W niniejszej sprawie - przed wydaniem postanowienia przez organ odwoławczy skarżący przedstawili opinię w sprawie Raportu sporządzonej przez mgr inż. I Iaria Kłoszewskiego, która zawiera inne - przeciwne wnioski od wskazanych w Raporcie dołączonym do wniosku o uzgodnienie środowiskowych uwarunkowań. Organ odwoławczy w żaden sposób nie odniósł się do tego dowodu co wskazuje na to, że sprawa nie została należycie wyjaśniona. Wymaga też podkreślenia, że zgodnie z treścią art. 107§3 kpa uzasadnienie postanowienia powinno zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności. Uzasadnienie zaskarżonego rozstrzygnięcia nie zawiera tych elementów. Te okoliczności wskazują, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania - art. 7, 77§1, 80 i 107kpa zw. z art. 52 ustawy - Prawo ochrony środowiska i naruszenie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy. W konsekwencji zarówno rozstrzygnięcie organu I jak i II instancji należało wyeliminować z obrotu prawnego jako wadliwe.

Natomiast nie zasługują na uwzględnienie pozostałe zarzuty zawarte w skardze jak i przedstawione do protokołu rozprawy. W szczególności nietrafny jest zarzut co do tego, że przedstawiony Raport oddziaływania na środowisko faktycznie nie jest takim raportem lecz Raportem o rozkładzie pola elektromagnetycznego e-m wytwarzanego przez przedmiotową stację i to tylko w części przekraczającej dopuszczalną wartość. Nie może wszak ująć uwadze, że pojęcie „Raport oddziaływania na środowisko” nie może być interpretowane tak jak wynika to z jego literalnego brzmienia. Raport taki musi zawierać elementy wskazane w art. 52 ustawy - Prawo o ochronie środowiska a nie wszelkiego rodzaju oddziaływania inwestycji na środowisko. A zatem twierdzenia Stowarzyszenia dopuszczonego do udziału w sprawie w w/w zakresie nie znajdują oparcia w obowiązujących przepisach prawnych.

Jako nietrafny Sąd potraktował również zarzut zawarty w skardze a odnoszący się do nie umieszczenia w Raporcie propozycji monitoringu. Autor Raportu - jak wynika z jego treści wskazał wszak, że po rozpoczęciu użytkowania instalacji lub urządzenia-użytkownik urządzenia, które emitować będzie pola elektromagnetyczne ma obowiązek wykonania pomiarów poziomów tych pól. W ocenie Sądu powołanie się w

Raport na ten obowiązek - na tym etapie postępowania to jest etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wyczerpuje obowiązek przedstawienia propozycji monitoringu poziomu emitowanego promieniowania.

Rozpoznając ponownie sprawę organ administracji uzupełni Raport we wskazanym wyżej zakresie. Wyjaśni również ponad wszelką wątpliwość jaka jest odległość planowanej inwestycji od granic Słowińskiego Parku Narodowego (twierdzenia organu i stron w tym zakresie są rozbieżne) a jeśli ta odległość wynosi mniej niż 8 km - jak dotychczas przyjmował organ - czy i jaki o ma wpływ na oddziaływanie inwestycji na środowisko przyrodnicze i Naturę 2000.

Z tych wszystkich względów - na podstawie art. 135, 145§1 pkt. 1 lit. c oraz 152 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. nr 153, poz. 1270 ze zm.) Sąd orzekł jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach zostało oparte o treść art. 200 tej ustawy.

Za zgodność z oryginałem
Na oryginalne właściwe podpisy

Referent

Marcin Lasner